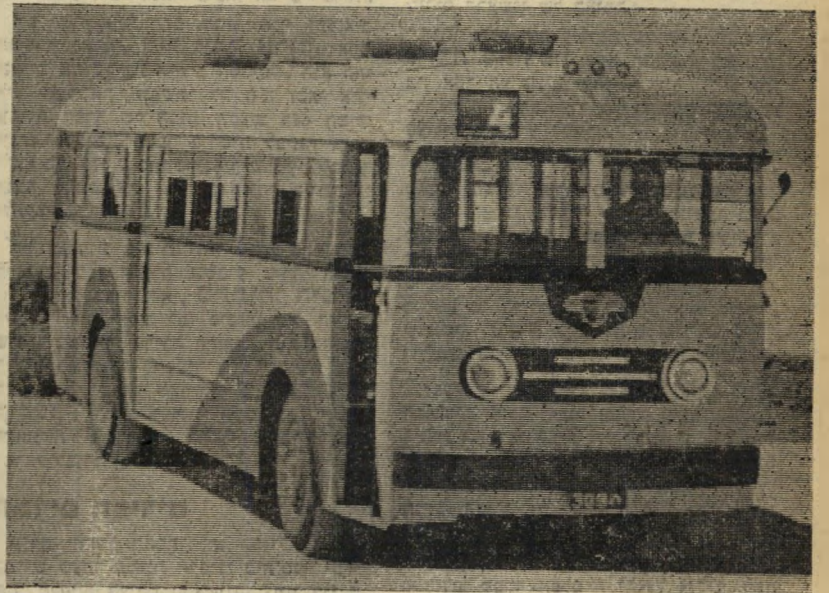

אגד נא.ש.ד. ודן תובעים: פנו דרך אוטובוס!

● המישים איש בשיבה ושלושים איש בעמידה מרווחת קולט אוטובוס "רויאל טייגר" החדיש (למעלה) שהוכנס לאחרונה בשירות "אגד" ו"דן". עשרות אוטובוסים אלה מהווים יחד עם האוטובוסים האחרים של "אגד" ו"דן" בחיפה ותל-אביב צי של תשע מאות איטוי בוסים להסעה הזולה והיעילה ביותר של המוני חיפה ותל-אביב.

● אולם לתנועה המסודרת של ארבע מאות המישים אוטובוסי "דן" בתל-אביב וסביבתה 450 אוטובוסי "אגד" בחיפה רכתי מפרי עות אלפי המוניות המשוטטות ברחובות הערים, במקום להיות צמודות, בחוק, לתחנותיהן. מוניות "שירות" אלה אינן משרתות את המוני הנוסעים כלל. הן רק מייקרות את הוצאות הנוסעים במישרין ובעקיפין (כזבוז הדלק היקר, שעה שהן מחסשות נוסעים).

● כי שורת המוניות (למטה) הסותמת לעתים קרובות לא רק את מסלולי התנועה אלא גם את הגישה לתחנות האוטובוסים, איננה יכולה לספק את המוני הנוסעים. כל מונית "שירות" קולטת בקושי רב ובדוחק לא נעים שכעה נוסעים לכל היותר, וזה בהשוואה לשמונים הנוסעים ב"רויאל טייגר" אחד.

- מה יותר זול ויעיל? שינוע אוטובוס אחד או שינועי אחת עשרה מוניות "שירות"?
- לכן: יחוקקו ויפעלו ויבוצעו חוקי העזר העירוניים, המצמידים את המוניות לתחנותיהן.
- וישלט הסדר בתנועה ותחוסל האנדרלמוסיה.

(המשך מעמוד 5)

המפלגה במטה הראשי של ה"מ.ח.ד." בישיבה זו הורקא הנוסח המלא של כתב-האישום שום של לאורנטי בריה. מאוחר יותר נודע לי כי הקראת כתב-האישום נמשכה חמש שעות רצופות. בין השאר הואשם בריה כי עיניו סאדיסטיים של חשודים, חטיפת נשים צעירות, אשר מצאו חן בעיניו, ריגול לטובת מעצמות זרה וחבלה בתעשיית בריית המועצות.

מאסרו של בריה נודע ברבים רק ב-10 ליולי. פרטי משפטו פורסמו רק ב-16 לדצמבר — ושבע לאחר מכן, לאחר שורה שלמה של אסיפות-יגיוני "ספונטאניות", הדיע רדיו מוסקבה על הוצאתו להורג.

ב-22 השבועות אשר בין יולי לדצמבר היתה פרשת בריה אפופה במסך-ברזל של שתיקה: מאלנקוב רצה להרחיב זמן, לסלק את אנשי בריה הנאמנים ללא פרסומת יתר רה.

כיבוש דעת-הקהל

מיד לאחר ההכרזה על המתה ב-ה החלו מאלנקוב ושותפיו לשלטון לכבוש את דעת הקהל. תנויות הכליבו הענקיות, אשר בכי כר האדומה המוסקבאית, שבו ונפתחו, לי אחר שהיו סגורות שנים מספר. המצרכים אשר נמכרו בהן היו זולים, מרובים וטובים להפליא. כימי חג המולד נערכו בקרמלין חגיגות עממיות מפוארות, ובראש-השנה ה-אורחית נפתחו שערי הקרמלין לרווחה, ר-אולמוריו הפכו זירה לנשיד-מסיכות ענקי של אירגוני-הנוער השונים.

כל זה שימש למטרה אחת ויחידה: לטש-טש את הדברים השלייליים של פרשת-בריה, להשכיח מלב ההמונים כי בנסיון-המהפך השתתפו כמה וכמה קציני צבא גבוהים, כי תוכם בנו של המנהיג המנוח, ליצור את הרושם כי בריה היה בודד במערכה — אחד מול רבים.

כיום דומה כי הכוחות המוניניים מאוחדים מאחורי השלישייה השולטת: מאלנקוב, מר-לוטוב, חרושצ'ב. אולם אורחי בריית-המועצות אינם משלים את עצמם: הם יודעים כי ברגע בו יאזור את השליטים מידה מס-פקת של כוח, יתחדש המאבק ביתר עוז. ברוסייה קיימת מסורת בת 37 שנים של שלטון יחיד — ואין ספק שמסורת זו תת-חדש.

מלחמה ער הסוף

בשנות שירותי הארוכות ב"מ.ח.ד." נאמר לי פעמים רבות כי, לפי תורתו של סטא-לין, היתכן התמודדות עם העולם הקאפי-טליסטי רק לאחר שעלה הפוטנציאל הצבאי לכלי הסובייטי על זה של המערב. כיום דומה כי שעת ההתנגשות המכרעת עדיין רחוקה. רחוקה מאד.

את העובדות האמיתיות המכריחות את רוסיה לגנות בשיטה של מלחמה קרה הס-ביר לי עוד בשנת 1950 נגראל איבאן נר-קישוב, מי שהיה מפקד מתונת עובדי-ה-כפייה במזרח הרחוק. אמר ניקישוב: "מל-תמת-העולם הבאה רהיה מלחמה עד הסוף. אסור לנו להסתכן בתבוסה. ברור כי עדיין אין אנו מוכנים למלחמה זו. הן הממשלה והן ראשי-הצבא יודעים כי כל התנגשות, שתפרוץ עתה, תסתיים בנצחון-האמריקאים. עלינו להביא תמיד בחשבון את נחיתותנו ה-כלכלית — ועלינו לעלות על אמריקה ב-שטח זה."

ניקישוב היה אחד הרוסים המעטים, שהיו מסוגלים להעריך את נחיתותה הכלכלית קולמיה, שהיו נתונים לפיקוחו, שיגשגו לי הפליא רק תודות לציווד האמריקאי המעולה, שהוורם במסגרת החכר והשאל. ברגע בו נפסק זרם-הציווד, ירדה התפוקה פלאים.

חסר לנו לחם

"חסר לנו אפילו המצרך הפשוט והיסודי ביותר: לחם, התלונן בפני ניקישוב. כל-קיומנו במזרח הרחוק תלוי עדיין בורם-האספקה המגיע מרוסיה האירופית. הכלכלה של בריית-המועצות אינה נמצאת עדיין על בסיס חזק ואיתן — והחקלאות שלנו עדיין לא יצאה מתוך המבוך."

ניקישוב צדק בהתלט. החקלאות הינה עדיין אחת נקודות-התורפה המסוגלות ל-הפיל שליטים ולהעלות שליטים חדשים. המנהיגים הסובייטיים יודעים היטב כי אפי-שר להעלות את רמת הייצור החקלאי רק ב-דרך אחת: היתור מוחלט על החקלאות. השיתופית. אולם הם מהססים לעשות זאת. כי כל ויתור על השיתופיות פירושו בגידה בעקרונות הקומוניזם, שנוצרו על-ידי מארכס-אנגלס-לנין-סטאלין.

למולם של שליטי הקרמלין לא נודעו חולי-שותיהם ברבים. גרמו לכך במידה רבה ה-דיפלומטיה הזוריה של מולוטוב ולהטוטי ה-תעמולה המצויינים של שירותי-השיוור ה-סובייטיים. אולם יותר מכל גרם לכך עור-רוגם המוחלט של מדינאי המערב, אשר הת-רכזו, באיסוף אינפורמציה על הצבא ה-אדום ועוצמתו, התעלמו מכל אינפורמציה על המשק הסובייטי הצולע.

כל השלטון לצבא

(המשך מעמוד 3)

צבאי. החוג של ראש-המטה המנוח התלכד מסביבו, ראה בו דובר באונוי סטאלין. הוא לא התאכזב: המרשאל בולגאנין הפך יותר ויותר לחייל, מרכזה של הקצונה החדשה. מרשאל פולטי אחר, וואסילייבסקי, הצטרף אליו, יחד עם שני החיילים המקצועיים ה-עיקריים שעלו לגדולה בצבא: המרשל זיו-קוב, מגן מוסקבה וכובש ברלין, והמרשאל ק-ניב, גיבור חזית הדרום.

עם מות סטאלין הפכה סיעה זו, שהחזיקה בידה את הצבא האדיר, לכוח מכריע. היא התאחדה עם מאלנקוב כדי לשבור קודם כל את כוחה של הבולשת השנייה, שהוציאה להורג את טוחאצ'בסקי ומיטב קציניו, הש-פילה פעמים בלתי-ספורות את הקצינים ב-בתי-הדין המיוחזים שלה. מטרה זו הושגה עם סילוקו של לברנטי בריה (ראה בעמודים 4-5).

אולם לא היה זה סוף הדרך. הצבא שוב לא רצה להסתפק במקום השני. ראש-הממ-שלה שעלה לגדולה בעזרתו, גיאורגי מאלנ-קוב, לא מצא חן בעיניו. כי במקום לחזק את הצבא, קיצץ את תקציב הבסתחון, ה-ניח את התעשייה הכבדה שעליה לספק את פצצות-האטום ומטוסי-הסילון לצבא, ביקש לקנות לו אהדה בקרב ההמונים על-ידי ייצור סחורות צריכה ומותרות.

בשבוע שעבר סילק מאלנקוב מן השלטון המעשי. במקומו באה ברית חדשה בין ה-צבא לבין מזכיר המפלגה, ניקיטה חרושצ'ב, רוסי קשה-עורף שעלה לגדולה באוקראינה, התנגד אף הוא לקו הרכרוכי של מאלנקוב.

אולם לא נשאר ספק מי מנגן עתה בכינור הראשון. ראשות הממשלה נמסרה באופן ה-גנתי למרשאל בולגאנין. ז'וקוב קיבל תפ-קיד מכריע. שלשים ושמונה שנה אחרי מה פכת אוקטובר, עבר השלטון המעשי לידי ה-צבא.

ילידי המהפכה. מה יעשה הצבא? כי-איזה קו ינקוט?

במקום לנבא נבואות, מוטב לגלות את העתיד על-ידי ניתוח העבר. המרשאל ז'וקוב הוא ידיו הפרטי ושותפו לשעבר של ה-נשיא אייזנהואר. הוא ידוע כאיש לבבי, אר-הביחיים ונחן לבריות. אולם לא אישיותו של ז'וקוב תקבע, אלא ההגיון הצונן של קציני הצבא הסובייטי.

קצינים אלה הם ילידי המהפכה הקומוניס-טית. הם עלו לגדולה בצבא האדום. הם למי-דו את תורת המהפכה. יחד עמה למדו את השאיפות ההיסטוריות של המדינה הרוסית ואת תולדות המלחמות של מצביאייה.

המשטר הקומוניסטי לא חוסל. הוא קיבל רק גחון חדש. על פי נסיון העבר אפשר לנ-השו: גחון לאומי תקיף, שבעליו יהיו נוסים יותר למלחמה מונעת אם לא יהיה, לדעתם, מנוס מן המלחמה. קציני הצבא האדום לא היו מימיהם חובבי אמריקה והמערב. והם היו תמיד בטוחים בכוחה האדיר של "אמא-רוסיה".

בשתי מעצמות העולם שולטים עתה המצ-ביאים של מלחמת-העולם השנייה. חסר רק כי המרשל ברנד לו לורד מונטג-מרי, רוזן אל-עלאמיין, יהפוך ראש ממשלת בריטניה הגדולה, כדי ששיתות הגדולים יהיו לערב צינבאת בינלאומיים. אולם התמונה אינה כה שמחה. חברי-האחמול הם יריבי-המחור.